

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO**

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Cotea Svetlana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

ZAMFIROV Piotr Xxxxx, născut la xx
xxx xxxx, originar din s. XXXXXXXX, r-nul XXXXXXXX,
domiciliat în s. XXXXXXXX str. XXXXXXXX nr. xx, r-
nul XXXXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.09.2020– 26.11.2020;

Instanța de apel: 13.01.2021– 18.02.2021;

Instanța de recurs: 06.05.2021 – 09.06.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 26 noiembrie 2020, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Zamfirov Piotr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat în privința lui Zamfirov Piotr măsura preventivă sub formă de arest preventiv, până la devenirea sentinței definitive, cu luarea acestuia sub strajă din sala de judecată.

S-a încasat din contul lui Zamfirov Piotr în beneficiul statului, cheltuieli de judecată în sumă de 22 lei.

Corpul delict: DVD-disc cu înregistrarea video a procedurii de testare alcoolscopică a lui Zamfirov Piotr, se păstrează la materialele dosarului penal.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Zamfirov Piotr la data de 13 august 2020, aproximativ la ora 18:10, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport de categoriile „A” și „B”, prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 12 noiembrie 2019, contrar prevederilor art. 14 lit. a) al

Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, potrivit căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, a condus automobilul de model „Audi A6” n/î xxx xxx, pe str. XXXXXXXX s. XXXXXXXXXXXX, r-nul XXXXXXXX, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. În rezultatul testării potrivit Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei nr. 296 din 16 aprilie 2009, a fost constatat că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Zamfirov Piotr constituia 1,05 mg/l, ceea ce în conformitate cu art. 134¹² Cod penal, reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Delijan Victor, în interesele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, sau sub formă de altă pedeapsă, neprivativă de libertate.

În motivarea apelului s-a invocat că, prima instanță a stabilit inculpatului o pedeapsă prea aspră, motiv prin care sentința în această parte urmează să fie casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Prima instanță nu a luat în considerație faptul că, cauza penală a fost judecată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Mai mult ca atât, inculpatul și-a recunoscut integral vinovăția și s-a căit sincer în cele săvârșite. Totodată, inculpatul are la întreținere patru copii minori, care necesită întreținere materială, cât și îngrijire din partea inculpatului. Plasarea inculpatului în locurile de detenție, a provocat o stare de stres pentru familia acestuia. În ajun de iarnă, familia a rămas fără unicul întreținător, fapt care va avea consecințe negative asupra aspectului material și financiar al acesteia.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond urma să țină cont în cumul de toate criteriile de individualizare a pedepsei, înserate în art. 75 Cod penal, și să examineze posibilitatea aplicării unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, sau cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare stabilită, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 februarie 2021, apelul avocatului Delijan Victor în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat, iar sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, sentința primei instanțe a fost contestată de către apărător doar în partea stabilirii pedepsei. Examinând materialele dosarului, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță corect a stabilit aspectele de fapt și de drept ale cauzei, pronunțându-se corect

asupra acțiunilor imputate inculpatului. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe care au fost administrate și examinate în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, și care au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a examinat și a acceptat cererea inculpatului privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că, din probele administrate rezultă că, fapta imputată inculpatului, este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile alin. (4) art. 364¹ Cod de procedură penală, și corect a stabilit starea de fapt.

Verificând aspectele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului de către prima instanță, instanța de apel a considerat că, instanța de fond a individualizat corect pedeapsa stabilită inculpatului, elucidând toate aspectele faptice și juridice ale cauzei.

Echitatea socială a pedepsei se realizează când față de inculpat se aplică sancțiunea penală corespunzătoare gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor cauzei și personalității acestuia. Un alt scop important al pedepsei penale, este scopul reeducării și resocializării condamnatului, după executarea pedepsei penale stabilite.

S-a constatat că, fapta penală de care a fost recunoscut vinovat inculpatul, potrivit alin. (2), art. 16 Cod penal face parte din categoria infracțiunilor ușoare, pentru care legislatorul în calitate de pedeapsă a prevăzut – muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, ori închisoare de până la 1 an. Evaluând personalitatea inculpatului s-a reținut că, potrivit revindicării eliberate pe numele inculpatului și anexată la materialele dosarului, acesta de mai multe ori a fost condamnat pentru săvârșirea diferitor infracțiuni. Potrivit caracteristicii eliberate de Primarul s. Novosiolovca, r-nul Taraclia, inculpatul la locul de trai se caracterizează satisfăcător, însă deseori este observat în întrebuințarea băuturilor spirtoase. De rând cu aceasta, potrivit cazierului contravențional, inculpatul anterior de mai multe ori a fost supus răspunderii contravenționale, inclusiv și pentru comiterea contravențiilor din domeniul circulației rutiere.

Evaluând în cumul toate aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a individualizat pedeapsa aplicată inculpatului, or stabilirea unei pedepse prea blânde poate crea inculpatului un dispreț față de lege, ceea ce va fi contrar scopurilor pedepsei penale, înserate în art. 61 Cod penal.

Instanța de apel a luat în considerație că, inculpatul are la întreținere copii minori, însă consideră întemeiată poziția procurorului invocată în ședința instanței de apel, precum că acest fapt nu poate fi unul decisiv, pentru stabilirea unei pedepse mai blânde. În acest sens, a considerat întemeiată poziția procurorului, precum că anterior, inculpatului pentru săvârșirea mai multor infracțiuni i-au fost stabilite toate tipurile

de pedepse prevăzute de legislația penală, inclusiv și pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia, însă faptul respectiv nu a contribuit la reeducarea și corectarea inculpatului.

Respectiv, instanța de fond corect a reținut prezența în cauză a circumstanței agravante prevăzute de alin. (1), lit. a), art. 77 Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Potrivit răspunsului eliberat de Biroul de Probațiune Taraclia din 26 august 2020, inculpatul a executat integral pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității stabilită prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 12.11.2019, totuși după aceasta a mai săvârșit din nou o infracțiune similară, ceea ce denotă o atitudine iresponsabilă a inculpatului față de lege.

Instanța de apel a considerat ca neîntemeiate argumentele avocatului Delijan Victor, precum că instanța nu a luat în considerație recunoașterea integrală de către inculpat a vinovăției și judecarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Or, recunoscând integral vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate, inculpatul a beneficiat de judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

De asemenea, recunoașterea vinovăției nu poate fi considerată ca circumstanță atenuantă, deoarece reprezintă în sine procedura de judecare a cauzei penale prin care inculpatul beneficiază de reducerea limitelor pedepselor prevăzute de lege. Respectiv, s-au respins ca neîntemeiate argumentele privitor la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece anterior, pentru săvârșirea altor infracțiuni, inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a acesteia care nu și-a produs efectul pozitiv și inculpatul din nou a săvârșit infracțiuni.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Cotea Svetlana în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată sau altă pedeapsă non privativă de libertate.

În motivare recurenta a indicat că, nu este de acord cu soluția stabilită de instanța de apel. Pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, or ultimul a recunoscut vina pe deplin, se căiește sincer de cele comise, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a săvârșit o infracțiune ușoară, prin acțiunile sale nu a cauzat careva daune și circumstanțe agravante nu au fost stabilite. Mai mult, inculpatul a conștientizat pe deplin aspectul negativ al faptei sale, a colaborat cu organul de urmărire penală la descoperirea infracțiunii, a recunoscut vina din start, s-a supus tuturor cerințelor inspectorilor de poliție, a depus declarații, a trecut testarea alcoolscoptică. Instanța de apel nu a ținut cont de cele invocate în cererea de apel.

Apărarea consideră că nu s-a motivat din ce considerente nu este aplicabilă pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității care a fost solicitată de avocat și inculpat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Colegiul penal reține că recurenta, nefiind de acord cu decizia contestată o critică, ca temei pentru recurs invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. În conținutul textului recursului nu este specificat, asupra căror motive concrete invocate în apelul inculpatului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor și erorile de drept care ar indica la faptul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, etc.. Mai mult, cerințele menționate din recursul ordinar sunt identice cu cele invocate în cererea de apel.

Colegiul reține că, inculpatul și apărătorul său deși sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, solicitând stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată sau altă pedeapsă non privativă de libertatea.

La individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectării ultimului, precum și prevenirii de săvârșire a noi infracțiuni atât de inculpat, cât și de alte persoane.

Faptul că apărarea nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința lui Zamfirov Piotr a pedepsei non privative de libertate.

Infracțiunea comisă de Zamfirov Piotr, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal se pedepsește *cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an*. Din cele menționate, instanța a ținut cont de cerințele atât a acuzatorului de stat și a apărătorului și de impactul infracțiunii asupra societății, și a aplicat închisoare pe termen de 4 luni. Schimbarea pedepsei în

muncă neremunerată în folosul comunității, conform solicitării recurente nu a fost argumentată, iar recursul nu motivează de ce instanța de recurs ar trebui să se implice în schimbarea pedepsei inculpatului, motiv pentru care, Colegiul penal respinge solicitarea dată.

Se reține că, recurenta a solicitat aplicarea muncii neremunerate sau altei pedepse non privative de libertate, indicând că „Potrivit art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fapta săvârșită de Zamfirov Piotr se pedepsește cu amendă în mărime de 1050 la 1150 u.c. sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare până la 1 an”, prevederi care au fost modificate prin Legea nr. 136 din 19.07.2018, intrată în vigoare la 14.12.2018, prin care a fost exclusă amenda. În situația dată, în temeiul art. 8 Cod penal, la caz se aplică legea în vigoare la momentul săvârșirii faptei adică, în vigoare la 13.08.2020, legea, sancțiunea căreia nu prevede amendă.

Instanțele de judecată, corect au ajuns la concluzia că doar pedeapsa cu închisoare va corecta și reeduca inculpatul, deoarece la condamnarea anterioară instanța de judecată i-a aplicat inculpatului, închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepse, ceea ce nu a produs efectul pozitiv și inculpatul din nou a săvârșit infracțiune.

Mai mult ca atât, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4-5**, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. În același context, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere alegațiilor inculpatului în conștientizarea acțiunilor sale ilegale și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atribuții exclusive ale instanțelor de fond.

Instanța de recurs se realizează argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Potrivit statuărilor Curții Europene, aceasta a evidențiat, cu titlul de principiu, că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele

nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintate de avocata Cotea Svetlana în numele inculpatului nu și-au găsit confirmare.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Cotea Svetlana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe *ZAMFIROV Piotr Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 iulie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO